

Libasından Çıksın Ruhlar

– m tekaltun · 22 Mayıs 2017

Libasından çıksın ruhlar

Yapraklarını döksün ağaçlar

Yorgan olsun masmavi gökyüzü sevdamıza

Nebi izinde kanasın mı sevdam ayaklarımız

Yüksünmesin sevda yükümüzü çeken kelimeler

Yüksünmesin ağzında bir zeytin dalı ile güvercin

Konsun karı olan dağlarımızın başına

Libasından çıksın ruhlar

Kınasın tüm dünya gülüşlerimi

İçten vurulurken ben sana nazlı çiçeğim

Kuyuların en güzeli bilir misin sevdam...o bedirdir

Sanki nebinin dudakları değmiştir

O gül nebinin... dalarken kızgın çöl sıcaklığında

Bilirim kızarır verir sevdamın gül dudakları

Libasından çıksın ruhlar

Şairler yürek hamalıdır yani sevda çeken yürek

Kalemlerini sevda denizine daldırıp

Yüreklere aşkın ve sevgini tanelerini serpiştiren

Yürek hamalıdır bilir misin sevdam

Taşlanırken nebi nasipsizler tarafından

Cebrail sanki perde olur tüm aleme

Libasından çıksın ruhlar

Narı gülüşlü adamlarda yorulmuş be gülüm

Beyaz sayfalar kıskanır oldu siyah sayfaları

Kalem yürek derken bıkip usanmadan

Denizlerde belki kurudu yağmurlara küserek

Bir uhut dağı kadar dua tutar mı beni

Libasından çıksın ruhlar

İnsanlar,insanlar saklayıversin çift yüzlerini

Yüreklere düşen yabancı mı yabancı bir ses

İrkiliversin sözcükler denizin dalgalarında

Kaçın be çift yüzlüler kendi kaderinizden
Bir uhut dağı kadar dua tutar mı beni...
MÜSLÜM TEKALTUN